JANUARI 1994

4e Jaargang nr. 1

Kwartaalblad voor de leden van de
Vereniging Dorpsbelang Hees

De Stenen Bank is een uitgave van de Vereniging Dorpsbelang Hees. Deze vereniging streeft naar het behoud van het landelijk karakter van het voormalige kerkdorp Hees.

Het bestuur van de Vereniging Dorpsbelang Hees:

G.C.M. van Zijll de Jong-Lodenstein
Voorzitter
Meloenstraat 22
Tel: 771125

H. v. Leerzem
Penningmeester
Jekerstraat 10
Tel: 779408

H.M. Janssens
Secretaris
Meloenstraat 13
Tel: 786528

J.J.P. van Dijk
Bestuurslid
Bredestraat 15
Tel.: 771343

J.F.W.J.B. Hekking
Bestuurslid
Bredestraat 136
Tel. 771343

Redactie-adres:
Ananasstraat 3
6543 ZH Nijmegen
Tel: 774047

Redactieleden:
E.M. Beumer
C. de Vries

ADVERTENTIES

Met een advertentie in de Stenen Bank bereikt u ongeveer 400 huishoudens in de wijk Hees.
De tarieven 1994 zijn voor vier plaatsingen per jaar:
* Hele pagina f150,00
* Halve pagina f90,00
U kunt het bedrag overmaken op onderstaand nummer.
Giro 349955
Vereniging Dorpsbelang Hees
Jekerstraat 10
Nijmegen
o.v.v. advertentieplaatsing

INHOUDSOPGAVE

* INLEIDING DOOR DE VOORZITTER
* DE STENEN BANK VERVUILT
* WITTE VILLA
* ART. 19 BOUWEN ZONDER GELDIG BESTEMMINGPLAN
* WINKELSTRUCTUUR NIJMEGEN-WEST
* ROOIVERGUNNING/BOUWVERGUNNING DOMINICUSTERREIN
* DE KOMENDE GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN
* GROENSTROOK POMONASTRAAT
* 'IN DE SCHIJNWERPER'
* 'EERVOLLE VERMELDING'
* KORTE MEDEDELINGEN

TER INLEIDING

EEN NIEUW JAAR MET NIEUWE KANSEN

Enige tijd geleden ontvingen we van de gemeente het bericht dat men van plan was de Petruskerk, onze mooie oude dorpskerk in het hart van Hees, 's avonds in het licht te zetten.

Een enthousiaste reactie van onze kant was het gevolg. De gemeente doet natuurlijk ook goede dingen en dat moet evenzeer kenbaar gemaakt worden.

En men liet het niet bij woorden: gisteren kwam ik er langs. Het is een prachtig gezicht om die majestueuze toren uit het donker te zien oprijzen, geflankeerd door hoge bomen die ook nog in de bundel licht vallen.

De kerk aan de Dennenstraat staat al enige tijd in de schijnwerpers, maar ik moet eerlijk zeggen: die oude, ietwat logge toren midden in de kern van Hees, die héèft het gewoon: je proeft er de eeuwen die de kerk allemaal heeft meegemaakt; de huizen die er stonden en weer afgebroken werden, de mensen die kwamen en weer gingen.

Dat licht, daar moeten we naar toe. Maar hoe? En waar staat dat licht eigenlijk voor?

Als we vlak bij huis en bij onze vereniging blijven, dan zou ik zeggen: dat staat voor openheid, overleg, meedenken, samen aan iets werken. Dat bereik je niet door bijvoorbeeld bij de komende verkiezingen alleen maar je stem te geven of alleen maar iemands stem in ontvangst te nemen. Je moet er wat voor doen. Van beide kanten.

Laten we daarop hopen voor het jaar dat nu voor ons ligt.

En voor wie het eventjes niet ziet zitten: maak een ommetje naar de kerk, werp de blik omhoog en laat het licht op u inwerken.

Ik hoop dat het er niet tè druk wordt.

Bea van Zijll de Jong
- Lodenstein

STENEN BANK VERVUILT

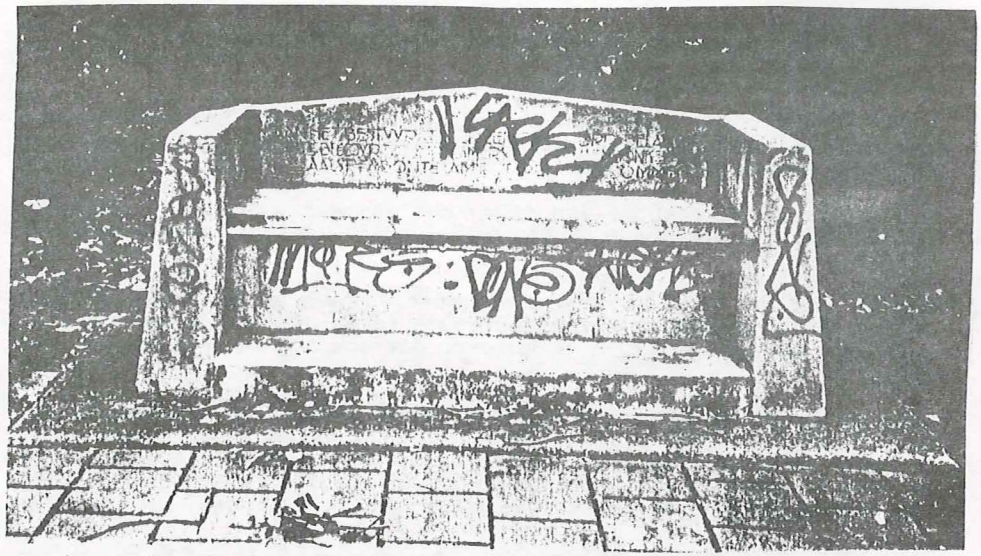

Op bovenstaande foto is duidelijk zichtbaar hoe de Stenen Bank er uitziet. Op de ledenvergadering van mei 1993 is dit ook al ter sprake gebracht. Er hebben zich twee vrijwilligers gemeld die de Stenen Bank wilden opknappen, echter de gemeente heeft toegezegd dit zelf te willen doen. Helaas is tot op heden hier nog niet veel terecht van gekomen ondanks regelmatige telefoontjes.

Wij hopen dat bij het lezen van deze "Stenen Bank" de historische bank daterend uit 1922 gereinigd is, want wij weten met z'n allen dat dit toch snel kan.

DE WITTE VILLA

In de volgende Stenen Bank zullen we uitvoerig aandacht besteden aan de plannen rond de witte villa. Om u toch globaal op de hoogte te houden volgen hieronder in het kort de jongste ontwikkelingen:

Nadat Gedeputeerde Staten hun goedkeuring aan het bestemmingsplan hadden onthouden, omdat de gemeente niet aan de wettelijke inspraakeisen had voldaan, moest het plan het hele traject, te beginnen met een volledige inspraak, weer doorlopen. Van die inspraak kwam niet veel terecht en opnieuw hebben wij dit in ons bezwaarschrift opgenomen.

Hoofdbezwaar blijft dat de aan de villa te bouwen appartementen te grootschalig zijn ten opzichte van de villa zelf en ten opzichte van de omgeving.
Daarnaast hebben wij bezwaar gemaakt tegen de plannen van de gemeente om de bungalows naast de witte villa aan de Uranusstraat in feite "weg te bestemmen." De gemeente vindt nl. dat die bungalows daar niet passen en ziet er op termijn liever twee-onder-een-kap-huizen. Maar zoiets is gewoon onhaalbaar en maatschappelijk ook niet verantwoord.
Wij hebben bij de Raad geen gehoor gekregen in onze bezwaren. Voor de argumenten van omwonenden, waaronder de bewoners van de bungalows, die ook een bezwaarschrift hadden ingediend, bleek men evenmin gevoelig.
De bezwaren liggen nu ter beoordeling bij Gedeputeerde Staten. Probleem is ook hier de toepassing van Artikel 19. Gedeputeerde Staten hebben al via een "verklaring van geen bezwaar" aan de gemeente laten weten dat er op de nieuwe bestemming vooruit gelopen mag worden. Zij zijn verplicht om binnen twee maanden te reageren op een verzoek van de gemeente om zo'n verklaring. Ze kunnen die termijn niet verlengen omdat zij bijvoorbeeld eerst de bezwaren tegen het bestemmingsplan willen beoordelen.

Intussen is er voor de twee appartementen, die aan weerszijden van de witte villa moeten komen, een aanvraag ingediend voor een bouwvergunning. Als deze verleend is, wordt dat in ieder geval gepubliceerd in De Brug.

ART. 19

BOUWEN ZONDER GELDIG BESTEMMINGSPLAN

In de vorige Stenen Bank is er al iets gezegd over het gebruik van "Artikel 19". Nu dan meer hierover. Het is een ingewikkeld verhaal, maar omdat er op dit moment bij allebei de bouwprojecten in Hees – de witte villa aan de Schependomlaan en het Dominicusterrein aan de Dennenstraat – gebruik van wordt gemaakt, lijkt het mij goed er eens dieper op in te gaan.

Laten we bij het begin beginnen: het bestemmingsplan. Doel van het bestemmingsplan is het verkrijgen van een goede ruimtelijke ordening. Dat gebeurt door aan deze ruimte voorschriften op te leggen en deze vast te leggen in een plan. Dergelijke voorschriften zijn bijvoorbeeld een woon- of kantoorbestemming, toegestane dichtheid van de bebouwing, bebouwingsgrenzen en bouwhoogtes.
Als de aan een stuk grond gegeven bestemming niet meer aan de orde is en een andere bestemming zich aandient, moet het bestemmingsplan veranderd worden. Bij het Dominicusterrein en de witte villa luidde bijvoorbeeld de oude bestemming: "bijzondere doeleinden" (kloosters, tehuizen e.d.) en was een bestemmingsplanwijziging nodig naar "wonen".

Burgemeester en Wethouders maken dan voor het nieuwe bestemmingsplan een ontwerp en leggen dit ter inspraak voor aan omwonenden en andere belanghebbenden. Wat inspraak precies is en hoe dat behoort te werken: daarover een andere keer.

Na de inspraak wordt het ontwerp-bestemmingsplan officieel ter inzage gelegd. De gemeente maakt dit publiekelijk bekend (o.a. in het weekblad De Brug). Vanaf dat moment kunnen er gedurende een maand bij de Raad bezwaren worden ingediend. Iedereen mag dit doen. De Raad stelt vervolgens het bestemmingsplan, afhankelijk van de ingekomen bezwaren, al dan niet gewijzigd vast. Dan volgt de tweede terinzagelegging, die ook weer gepubliceerd moet worden.
Wie al bij de Raad bezwaren heeft ingediend kan nu weer bezwaren indienen en wel bij Gedeputeerde Staten in Arnhem. Deze bekijken het plan ook nog eens en beoordelen de ingekomen bezwaren. Als ook Gedeputeerde Staten het plan goedgekeurd hebben en de bezwaarden van mening zijn dat er nog steeds niet of onvoldoende aan hun bezwaren tegemoet gekomen is, kan men tegen het besluit van Gedeputeerde Staten in beroep gaan bij de Kroon. Deze laatste instantie stelt dan het bestemmingsplan onherroepelijk vast. Deze hele procedure kan geruime tijd duren.

Daarna kunnen Burgemeester en Wethouders een bouwvergunning voor het nieuwe bestemmingsplan verlenen en kan er gebouwd worden.

Nu is het mogelijk om met behulp van Artikel 19 alvast te bouwen, voordat het nieuwe bestemmingsplan definitief, dus onherroepelijk, is goedgekeurd. Men noemt dit "anticiperen". Er wordt daarom ook wel gesproken van de "anticipatieprocedure". Daarnaast speelt er nog een artikel uit de Woningwet een rol, maar daar zullen we nu niet op ingaan. Het is zo al ingewikkeld genoeg.

Artikel 19 is een artikel uit de Wet op de Ruimtelijke Ordening. Kort samengevat staat er in dit Artikel dat een gemeente onder een aantal voorwaarden een bouwvergunning mag verlenen zonder dat het geldende bestemmingsplan de bouw toelaat. Een van deze voorwaarden is dat de gemeente een nieuwe bestemmingsplanprocedure in gang heeft gezet waardoor de bouw te zijner tijd wél mogelijk wordt. Een andere voorwaarde is dat Gedeputeerde Staten hebben laten weten geen bezwaar te hebben om alvast op dat nieuwe bestemmingsplan vooruit te lopen.

Als Burgemeester en Wethouders van plan zijn gebruik te maken van Artikel 19 maken zij dit voornemen publiekelijk bekend en kunnen er bezwaren worden ingediend. Daarna sturen ze hun verzoek om te mogen anticiperen naar Gedeputeerde Staten, te zamen met de ingekomen bezwaren. Zodra Burgemeester en Wethouders van Gedeputeerde Staten een zogeheten "Verklaring van Geen Bezwaar" hebben ontvangen, mogen zij een bouwvergunning verlenen. Het is niet mogelijk om tegen de verleende verklaring van geen bezwaar een bezwaarschrift in te dienen. De bezwaren daartegen kunnen alleen meegenomen worden in de bezwarenprocedure tegen de bouwvergunning.

Als iemand bouwt onder toepassing van Artikel 19 kan dat dus inhouden dat het gebouw er al staat op het moment dat een eventueel Kroonberoep tegen het bestemmingsplan wordt behandeld.

Wie wil proberen om toch nog, voordat het gebouw er staat, iets van zijn bezwaren tegen het bestemmingsplan behandeld te zien, kan dat doen door een bezwaarschrift in te dienen tegen de bouwvergunning. Groot probleem daarbij is dat bij de

behandeling van een bezwaarschrift tegen een bouwvergunning het bouwwerk centraal staat. Eigenlijk wordt alleen bekeken of men bij het verlenen van de bouwvergunning aan alle aan de vergunning en het bouwwerk te stellen eisen heeft voldaan. Lang niet alle bezwaren die men tegen het bestemmingsplan heeft worden dus meegewogen. Bovendien kan niet iedereen, zoals bij het bestemmingsplan, een bezwaarschrift tegen een bouwvergunning indienen. Hij moet daarbij, zoals dat heet, rechtstreeks in zijn belangen zijn geschaad. De spoeling wordt dus in feite steeds dunner.

Juist omdat bij gebruik van Artikel 19 de burger steeds minder mogelijkheden krijgt om met enig kans op succes te protesteren tegen de aantasting van zijn leefomgeving en omdat de mogelijkheden van gemeentes om hun zin te krijgen steeds groter worden, zouden gemeentes die streven naar een zo groot mogelijke betrokkenheid van hun burgers bij de besluitvorming dus uiterst spaarzaam om moeten gaan met Artikel 19. En als het dan toch niet anders kan, dan zouden die gemeentes in ieder geval zeer zorgvuldig met de inspraak om moeten gaan, om te voorkomen dat de burgers zich door een oppermachtige overheid buiten spel gezet voelen.

De bedoeling van Artikel 19 is eigenlijk alleen om via een "noodweg" bouwen mogelijk te maken als er om dringende redenen niet gewacht kan worden op de definitieve goedkeuring van het bestemmingsplan. Maar omdat er in de wet niets staat over die dringende redenen wordt Artikel 19 te pas maar veel vaker nog te onpas gebruikt. Er is in het hele land dan ook regelmatig groot verzet tegen, hetgeen o.a. geleid heeft tot de oprichting van een landelijk Platform Tegen Artikel 19.
Wethouder Hompe heeft al enige tijd geleden aan de Raad een fundamentale discussie toegezegd over de toepassing van Artikel 19. Voorzover wij weten is die discussie nog niet gevoerd.

Wat er verder allemaal komt kijken bij een bouwvergunning en hoe men hiertegen een beroepschrift en een schorsingsverzoek kan indienen: daarover de volgende keer meer. Anders ziet u door de bomen het bos niet meer.

Bea van Zijll de Jong
- Lodenstein

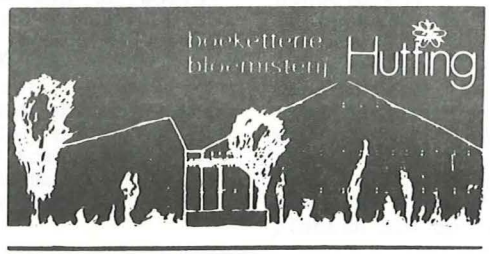

WINKELSTRUCTUUR NIJMEGEN-WEST

Begin november is er een informatieavond gehouden in het Kolpinghuis waarbij het buurt-en wijkwinkelonderzoek is toegelicht. Hierbij waren ondermeer aanwezig wethouder Ronald Migo van economische zaken, diverse ondernemers, andere belangstellenden en namens de vereniging drie afgevaardigden.

Nijmegen-West telt 28000 inwoners, 135 winkels, waarvan 60 levensmiddelenzaken. Door de onderzoekers is geconstateerd dat er behoefte is aan een groter wijkwinkelcentrum. Dit blijkt uit een rapport dat in september 1993 is verschenen wat de naam draagt:"Structuuronderzoek bewinkeling Nijmegen-West". Als uitgangspunten zijn genomen de consumentenbelangen, de ondernemersmogelijkheden en de bestaande winkelstructuur. Samenvattend beeld is hieronder schematisch weergegeven.

Centrum	ligging marktgeb.	draagvlak marktgeb.	branche compleet	super-markt	parke-ren	comfort
Noten-Hout	goed	goed	ja	vold.	matig	redel.
Molenweg zuid	goed	goed	ja	te klein	matig	matig
Wolfsk.-weg	slecht	goed	nee	vold./ te klein	slecht	slecht
Molenweg noord	goed	goed	ja	te klein	matig	matig
Koninginnelaan	matig	matig	ja, verspreid	te klein	matig	matig
Kievitstr/ Koekoekstr	matig	goed	nee	vold.	goed	slecht
Kop Weurtseweg (plan)	matig	goed	nvt	nvt	nvt	nvt

Uw warme bakker
WESSELING

KORTE BREDESTRAAT 26 TEL: 771659

Nijmegen

LANGE HEZELSTRAAT 31 TEL: 226124

In het marktgebied **Heseveld/-Hees-Zuid** is eveneens voldoende draagvlakvoor buurtwinkelverzorging aanwezig en is het winkelcentrum Molenweg-Zuid goed gelegen. Om in de toekomst tot een goed funktioneren te komen is modernisering en versterking van deze buurtwinkelconcentratie gewenst. Punten zijn daarbij onder ander: de supermarkt moet tot een eigentijdse omvang uit kunnen groeien en de parkeergelegenheid moet ook goed geregeld worden.
Het winkelaanbod aan de Wolfskuilseweg is versnipperd en incompleet (twee supermarkten en een vijftal speciaalzaken). De ligging is slecht en er zijn flinke verkeersproblemen. Naar verwachting zullen de verkeersconflicten in de toekomst eerder toe- dan afnemen, met het oog op de verdubbeling van de Energieweg.

Dat dit in tegenspraak is met eerdere beweringen, dat de Wolfskuilseweg door de reconstructie van de Energieweg juist meer vermeden zou worden, werd de wethouder nogmaals aan herinnerd.

In het plan staat dat de bewinkeling hier geleidelijk verdwijnt.
In het marktgebied **Wolfskuil/-Hees-Noord** zijn twee winkelconcentraties aanwezig. Uitbreiding van de Koninginnelaan wordt niet aanbevolen.
De winkelstrip aan de Molenweg-Noord voldoet volledig aan de hedendaagse eisen van ligging en draagvlak. Ook hier is modernisering gewenst.
Wat er gaat gebeuren met de ontstane ruimte waar voorheen de NIBO school heeft gestaan, daarover zijn nog geen concrete plannen bij de Gemeente bekend,

aldus de voorzitter op de bijeenkomst van november 1993.

Over het algemeen waren er weinig negatieve geluiden te beluisteren. Wethouder Migo heeft toegezegd dat er een branchecommissie gevormd gaat worden die gaat "begeleiden" welke branches er moeten verschijnen.

ROOIVERGUNNING DOMINICUSTERREIN DOOR RAAD VAN STATE GESCHORST

Als laatste nieuws kwam dit nog net in de vorige Stenen Bank te staan. We schreven al hoe vreemd de gemeente met de rooivergunning te werk was gegaan. Het bouwplan werd eerst gepresenteerd met "veel te behouden groen". Als daar dan veranderingen in komen, dan hoort de gemeente ons dat op zijn minst te laten weten. Niets van dat alles. We hebben het aan onze eigen oplettendheid te danken dat de bomen niet voortijdig zijn gekapt.

Heel treurig was wel dat er zelfs een rooivergunning werd verleend voor groen dat door de gemeente uitdrukkelijk, schriftelijk en bij herhaling was gekwalificeerd als "te behouden waardevol groen". Wij vinden dit een heel slechte zaak. Zo ga je niet met je burgers om. Maar dat was niet het enige wat niet klopte. Een groot aantal bomen stond niet als " te rooien" op de bij de rooivergunning horende tekening. Deze bomen mochten dus niet gerooid worden, want er was geen vergunning voor. Toen wij dit in ons bezwaarschrift aan B&W schreven, vulde men zonder enige schroom de rooivergunning met deze bomen aan, zonder ons in de gelegenheid te stellen om van onze door de Raad gegeven rechten gebruik te maken om hier alsnog bezwaar tegen te maken.

En dat was nog niet alles. De rooivergunning hield de voorwaarde in dat men niet met rooien mocht beginnen voordat de bouwvergunning een feit was. Ook hier hebben wij de gemeente op gewezen. Waarop men wederom zonder enige schroom deze voorwaarde uit de vergunning schrapte. Waarom, dat moesten we maar raden.

Het spreekt vanzelf dat we tegen deze gang van zaken in beroep zijn gegaan bij de Raad van State. Tegelijk hebben we de Raad van State verzocht om de rooivergunning te schorsen. Pas op de zitting in Den Haag vertelde de gemeente waarom men de voorwaarde, dat men niet mocht rooien voordat de bouw zeker was, uit de vergunning had geschrapt: om het de aannemer alvast mogelijk te maken het terrein bouwrijp te maken.
De Raad van State vond het optreden van de gemeente onrechtmatig. En schorste, onder aanvoering van de Algemene Plaatselijke Verordening waarin het kappen van bomen is geregeld, de vergunning. In de Algemene Plaatselijke Verordening staat heel duidelijk dat, als een rooivergunning wordt verleend in het kader van een bouwvergunning, er niet gerooid mag worden, voordat een eventueel bij de Raad van State ingediend schorsingsverzoek tegen de bouwvergunning afgewezen is. Het bouwrijp maken vond de Raad van State een activiteit in het kader van de bouwvergunning.

BOUWVERGUNNINGEN VERLEEND

In november heeft de gemeente voor het Dominicusterrein vier bouwvergunningen verleend, t.w. voor alle laagbouwwoningen en voor het zgn. poortgebouw (de vijfde vergunning zit nog in het aanvraagstadium). We hebben hiertegen bij de gemeente een bezwaarschrift ingediend en bij de Raad van State een schorsingsverzoek ingediend. Omdat de Algemene Plaatselijke Verordening voorschrijft dat men pas mag rooien als het schorsingsverzoek tegen de bouw is afgewezen, mag er nu dus niet gerooid worden.

Om er zeker van te zijn dat er niet toch gerooid wordt, hebben we de gemeente nogmaals op de uitspraak van de Raad van State en op de inhoud van de Algemene Plaatselijke Verordening gewezen. Men heeft ons inmiddels verzekerd dat men de aannemer vooralsnog niet zal toestaan tot rooien over te gaan.

Bea van Zijll de Jong
– Lodenstein

DE GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN

De verkiezingskoorts is inmiddels losgebarsten. Drie soorten verkiezingen staan er voor 1994 op het programma: de plaatselijke, de landelijke en de Europese. Er wordt overal al druk geschoven met al dan niet verkiesbare plaatsen en met cijfers uit opiniepeilingen. De tijd zal ons leren wat er uit de bus komt rollen.

Wat natuurlijk belangrijk is, als we in dat stemhokje staan, is dat we weten waarop en op wie we gaan stemmen en waarom.
Meestal laten de mensen zich in hun keuze bij de plaatselijke verkiezingen leiden door wat de landelijke partijen doen. Toch is het goed om eens specifiek te kijken wat de lokale partijen voor u kan betekenen. Want wat zij doen komt het dichtst bij u in de buurt.
Daarom hebben we het initiatief genomen om de partijen, die straks meedoen aan de Nijmeegse gemeenteraadsverkiezingen, gezamenlijk uit te nodigen om eens hier in Hees op een avond te komen vertellen wat men voor ons in petto heeft.
Zo krijgen de fracties voor u een herkenbaar gezicht en zo ook hopen we dat de afstand tussen kiezer en gekozene kleiner wordt. En natuurlijk kunnen er dan vragen gesteld worden. Iedereen, lid of geen lid van onze Vereniging, is uiteraard welkom.

We hebben intussen van een van de fracties al een positieve reactie ontvangen. Zodra we definitief wat weten, hoort u van ons.

GROENSTROOK POMONASTRAAT

Inmiddels hebben de twee groenstroken langs de Pomonastraat een heel ander gezicht gekregen. Na twee inspraakavonden is er in oktober begonnen met de aanleg van de speelvoorziening.
Dit was binnen een week gerealiseerd net vóór de herfstvakantie, zodat de kinderen er die week al in konden spelen.

Er zijn veel heesters weggehaald wat een kale aanblik geeft. Herplant is inmiddels ook gebeurd in de vorm van 'tengere' rozen op beide groenstroken waar de heesters zijn verdwenen.

Echter op de open plek die ontstaan is aan de Meloenstraat is nog niets ingepland. Misschien dat dit te maken heeft met het feit dat de populieren alsnog worden gerooid. Dit is beslist door de Raad van State in Den Haag op 14 december.
Op de foto is te zien wat het resultaat geworden is, bovendien staan op achtergrond nog de bewuste populieren die binnenkort worden gerooid.

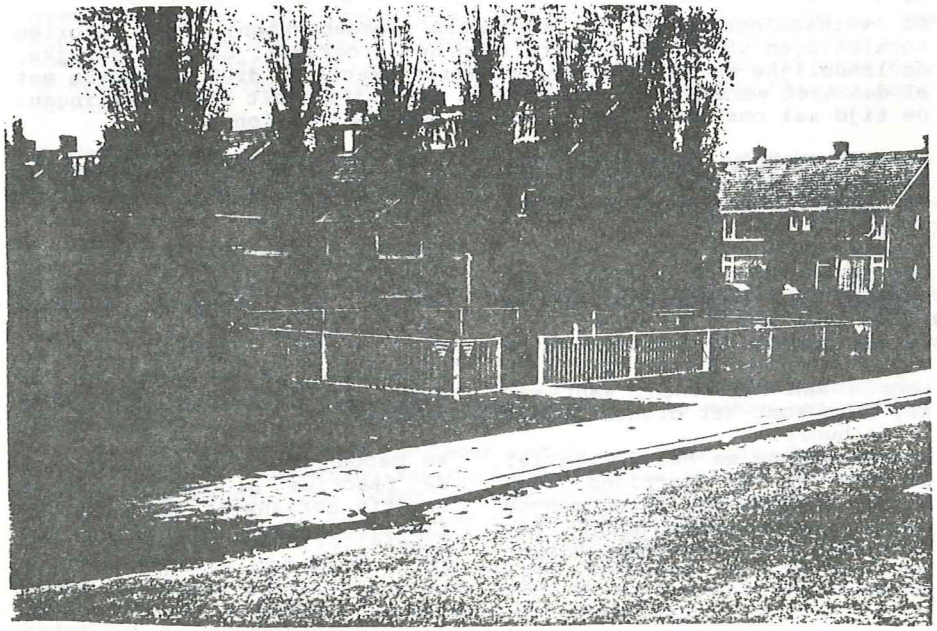

IN DE SCHIJNWERPER:
BOEKETTERIE-BLOEMISTERIJ HUTTING

Hoe het allemaal begon. Aan het woord Theo Hutting.

Mijn vader werkte vroeger bij een kwekerij, je had hier in Hees toen vrij veel kwekerijen. Op een gegeven moment moest hij in militaire dienst, en toen hij eruit kwam, zei zijn baas: "Leuk dat je in dienst bent geweest, maar je baantje is er niet meer, ik heb geen werk meer voor je, bedankt". Het was rond 1930 en voor iedereen een moeilijke tijd, hij is toen begonnen met kweken en met behulp van vrienden en kennissen zijn er kasjes gebouwd.
Hieronder is een foto afgebeeld die laat zien hoe het destijds is begonnen.

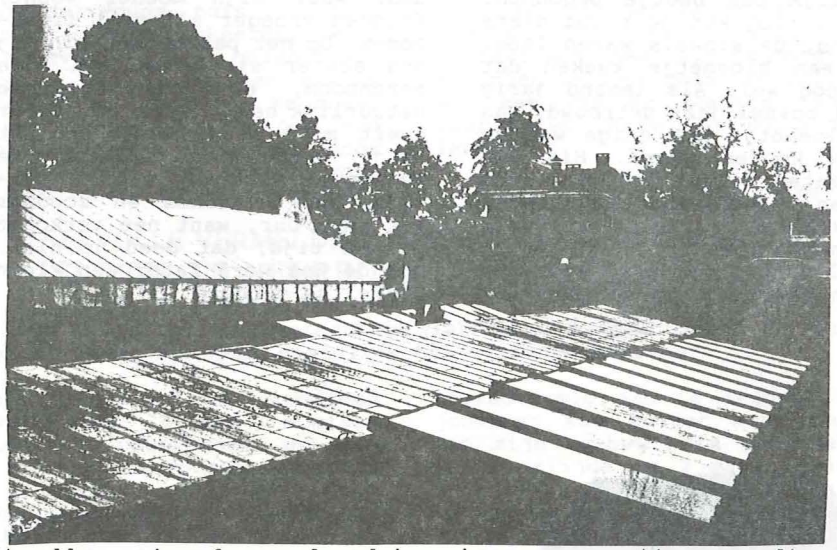

Dit alles gebeurde op de plek waar we nu nog zitten. De grond en het huis wat er toen stond was eigendom van de heer Van Rijkevorsel. Die woonde in de villa die toen stond tussen het koetshuis en het St.Jozef klooster. Deze villa is tijdens de oorlog door de Duitsers, toen ze zich terug trokken, in brand gestoken. Mijn vader vertelde dat daar op zaterdagmiddagen altijd de tuin aangeharkt werd. Maar toen kwam de tijd dat de mensen de zaterdagmiddagen vrij kregen en mijn opa die daar tuinman was, zei: "Dat kan toch helemaal niet, wanneer moet ik dan de tuin bijharken?"

Er was ook een grote moestuin waar groenten en fruit gekweekt werden en het fruit dat ze kweekten, werd bewaard in de kelder en later verkocht op de markt. Maar het personeel kreeg er nog geen appeltje van. Als de druiven bijna rijp waren, stak meneer de sleutel van de kas in zijn zak, zo bang was hij dat

men stiekem van zij druiven zou nemen. Dit om aan te geven hoe mijn opa hier tot aan zijn pensioen gewerkt heeft.

Net voor de oorlog is het huis en de grond gekocht. Veel mensen hier in Hees zijn toen voor zichzelf begonnen. Je moest wel want ergens aan de slag komen ging niet. Je had hier ook een melkboer en een groentehandel.

Mijn oma en opa woonden al in het huis en mijn ouders zijn erbij ingetrouwd, toen is het eigenlijk een beetje begonnen. In de oorlog kon je bijna niets krijgen, de winkels waren leeg, maar een bloemetje kweken dat ging nog wel. Als iemand jarig was of zoveel jaar getrouwd, was een bloemetje het enige wat de mensen konden geven. Hier in Hees zaten weinig mensen die in bloemen handelden, we hadden toen klanten zitten tot in Ewijk en Winssen toe.
Met Allerheiligen b.v. stouwden we een bakfiets vol chrysanten en die brachten we dan naar het kerkhof in Weurt.

Het huis waar wij in woonden was van rond 1885, het was van het goedkoopste materiaal gebouwd, want het was maar een tuinmanswoning. De twee tuinmanswoningen die vroeger aan de voorkant stonden, waren zo slecht gebouwd, dat je met een mes tussen de stenen kon pulken en dan kwam je aan de andere kant van de muur uit!

Op het terrein, plus stuk grond, daar waar mijn moeder woont, stonden vroeger allemaal fruitbomen. Op het parkeerterrein bij ons achter staat nog één oude perenboom, en daar zijn we natuurlijk heel zuinig op. Later heeft mijn vader hier dus dat kasje gebouwd om bloemen te verkopen. Verkocht werd er altijd, ook s'avonds en zondags tot twee uur, want nee verkopen in die tijd, dat deed je niet. Aan de kas werd later een klein winkeltje gebouwd.

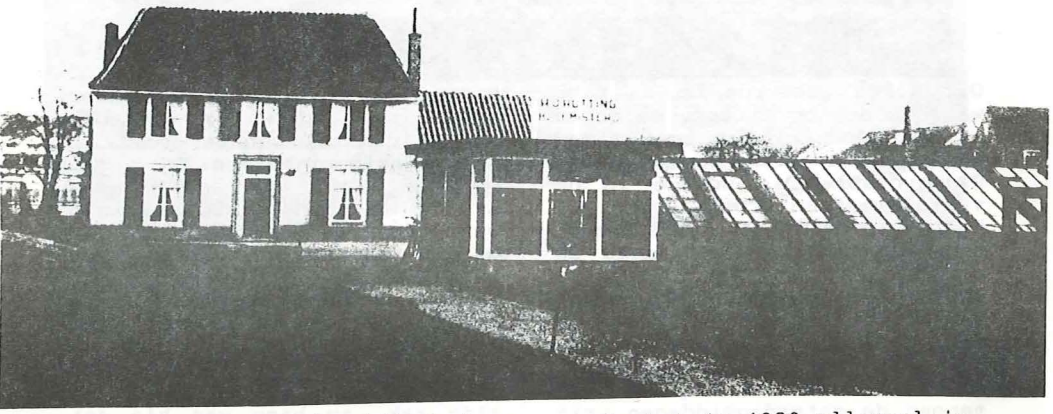

Het oude huis met daarbij de kassen zoals het in 1930 allemaal is

begonnen.
Toen ik van de lagere school kwam, ben ik naar de tuinbouwschool gegaan, en kon thuis zo aan de slag. We zijn toen plannen gaan maken om het te veranderen, om het aan de eisen des tijds aan te passen. Mijn moeder ging naar het andere huis, en het huis achter werd bedrijfsruimte. Daar gingen we toen snijbloemen verkopen, want het kleine winkeltje werd zomers een bakoven. We kweekten toen buiten nog zelf cyclamen, hortensia's, azalia's en heel veel zomerbloemen.
Omdat het oude huis in zo'n slechte staat verkeerde, werd het ongeveer 15 jaar geleden afgebroken, en is er een nieuwe verkoopruimte gekomen. We moesten wel, want de verkoop van potplanten is overgenomen door de tuincentra'. Het accent voor ons ligt nu op het kleinschalig werk, de dingen die de mensen direkt nodig hebben, zoals bij feestelijke gelegenheden. Het verlenen van service, mijn vader was b.v. een van de oudste leden van Fleurop. In de tuinbouw en bloemisterij is het ambachtelijke helemaal weg, een bloemenkweker is nu een fabrikant van bloemen geworden, zelf kweken en het maken van compost is er niet meer bij.
Zelf heb ik er vroeger heel veel plezier aan beleefd en ben er dan ook trots op dat wij een van de laatste oude Hese bedrijven zijn. Dat men het landelijke van Hees wil behouden is natuurlijk fantastisch, maar als de ontwikkelingen zo door gaan dan zullen wij een van de laatste zijn, maar zover is het gelukkig nog lang niet.

C.de V.

EERVOLLE VERMELDING RESTAURANT COCCODRILLO
SLOTJE TE NEERBOSCH IN ERE HERSTELD

Wie kent niet dat kasteelachtige landhuis, bekend onder de naam 'Slotje', maar wie kent eigenlijk het verleden hiervan?

Weleer lag hier het landgoed 'Hoogerhuizen", het mooiste buiten van Neerbosch en een dankbaar onderwerp voor tekenaar of fotograaf. In 1862 komt Hoogerhuizen in het bezit van jonkheer Marie Cornelis van Rijkevorsel, die het omstreeks 1870 laat slopen. Het bouwterrein wordt in 1907 verkocht aan Eugene van Rijkevorsel van Kessel, notaris, die omstreeks 1908 het ons bekende slotje laat ontwerpen.
Het slotje is een gaaf voorbeeld van villabouw tijdens de Belle Epoque met herkenbare trekjes uit de gotiek en jugendstil.
Het werd één van de mooiste buitens uit de omgeving, mede door het terrein voor het nieuwe buiten, vanaf de vijver, terrasvormig aan te leggen. De jonkheer kan echter maar kort van zijn nieuwe huis genieten, hij overlijdt op 7 maart 1910. Zijn weduwe gebruikt het slotje tot haar dood in 1927 als zomerverblijf. Haar zoon Eugène, griffier van het kantongerecht te Druten woont er tot zijn dood in 1941.(*) Diens dochter vertoeft er nog enige jaren en het slotje wordt vervolgens verkocht. Na enige jaren leegstand werd het verkocht aan de stichting Browndale.
Hierover is echter weinig bekend, wel dat het weer vrij snel te koop stond en dat de buitenkant en het bosje er niet fraaier op werden.
Vervolgens kwam het in handen

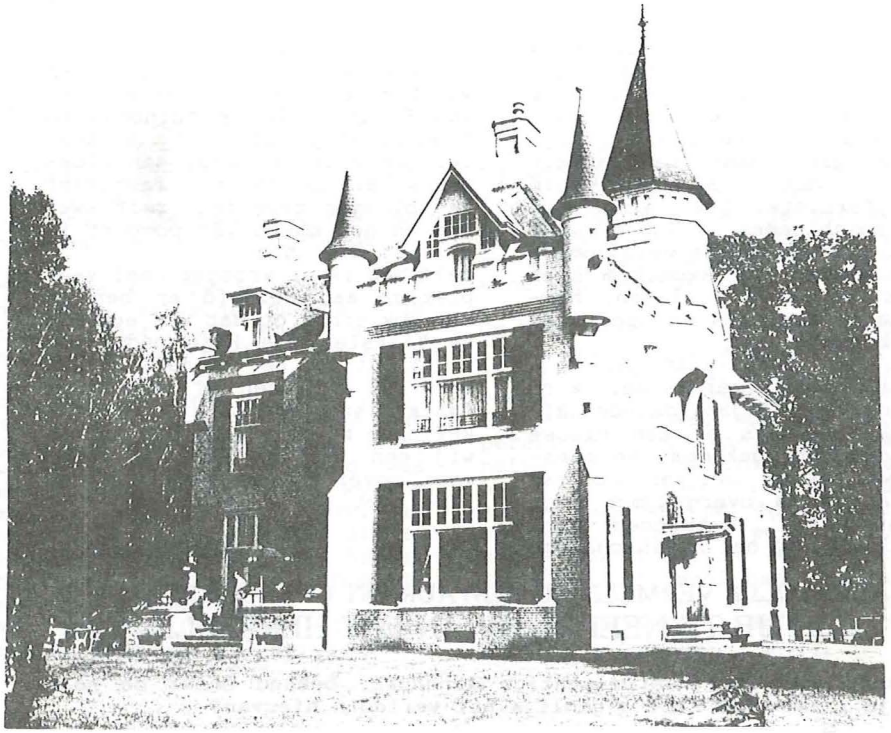

Het opgeknapte Slotje van de Baron in Neerbosch.

van een Amerikaanse dame, die het kocht omdat ze een langdurige behandeling in het Radboud ziekenhuis onderging. Na een goed jaar er gewoond te hebben ging zij echter terug en kwam het slotje opnieuw te koop te staan. Het heeft echter vier jaar geduurd voordat het weer in andere handen overging.
De huidige eigenaren zijn de heer en mevrouw de Koning. De heer de Koning was general-manager van het Altea hotel. De Altea-keten ging op in de Accord-groep en dit was voor hem de reden om naar iets anders uit te kijken. Langs het slotje waren ze wel vaker gereden en op een gegeven moment groeide het idee om er een hotel-restaurant in te vestigen.

Belangrijk voor hem was, mensen te vinden die met hem mee wilden denken en het verrassende was dat er heel veel waren, zodat het allemaal vrij snel rond was. Het pand was al eerder door meer mensen bekeken op horeca-funktie en dan krijg je iets over je van, waarom durven wij het wel? Waarom zullen wij het wel kunnen redden; dat geeft toch wel een beetje twijfel. Het pand werd in december van het vorige jaar gekocht, en zo heeft het slotje nu weer een nieuwe kasteelheer!
De opzet van de nieuwe eigenaren is, om het pand te laten zoals

het is, met een stuk groen erom heen, dat is voor hen heel belangrijk. De voorkant heeft een verfbeurtje gekregen en aan de achterkant is een trappenhuis gebouwd. Dit alles is samen met monumentenzorg en welstand gerealiseerd. Het hekwerk rondom is weggehaald om het een meer open karakter te geven, het groen aan de rechterkant is ondertussen gerenoveerd. Bomen die dood waren en jong groen is weggehaald om de oude bomen die er nog staan meer lucht te geven.

Het grondwaterpeil is de laatste jaren zo gezakt, dat er over 10 jaar waarschijnlijk geen beuk rondom het slotje meer staat. Maar de nieuwe eigenaren doen er alles aan om samen met een landschaps-architekt er een overlevingsplan op los te laten. Zo zal er een bewateringssysteem toegepast worden, zodat de boomtoppen weer voldoende water krijgen, in de hoop dat er weer bladeren in gaan komen en er zo nog bomen gered kunnen worden. Hetzelfde is gebeurd met het bosje aan de overkant, bomen die slecht waren zijn weggehaald en er werden nieuwe voor in de plaats gezet.

Groen is voor de nieuwe eigenaren erg belangrijk en ze zijn er dan best een beetje trots op dat dit pand aan één van de belangrijkste invalswegen van Nijmegen weer in oude glorie hersteld wordt!
Vroeger was voor diegenen die hier woonden alleen het bos toegankelijk, maar nu, bent U nog niet nieuwsgierig geworden, kunt U ook naar binnen. Wat u dan ziet is echt verrassend: een smaakvol ingerichte lounge met receptie, een bar en een restaurant goed voor 80 zitplaatsen. De vloeren en wanden, alles nog in originele staat. De verlichting, speciaal ontworpen door Déjà Vu en in Italië gemaakt, is toortsachtig, u komt het in het hele gebouw tegen. Op de eerste en tweede étage bevinden zich de kamers met toepasselijke namen zoals: de Dominicussuite, de Armstrongsuite (genoemd naar de vorige bewoonster), de Baronkamer, verder een tuinkamer een een torenkamer/Bruidssuite. In het torentje zit nog steeds de klok, het zou best aardig zijn als die het nog zou doen ook!
Verder bevinden zich in de kelder de keuken-faciliteiten en de wijnkelder, de laatste is zelfs in originele staat in gebruik genomen.
Plannen zijn er om volgend jaar een groot terras aan te leggen, zodat u ook te voet of per fiets eens kunt aanleggen. En misschien zien uw kinderen dan ook, net zoals het de nieuwe bewoners vergaan is, op een warme zomerdag krokodillen uit de vijver komen. Zij wisten toen gelijk hoe hun Italiaanse restaurant moest heten: Coccodrillo!

C. de V.

(*) uit F.M. Eliëns, Neerbosch "Een bekoorlijk dorp" 1990

j.thoonen

's maandags gesloten

fiets &
fitness

DENNENSTRAAT 69
NIJMEGEN
Tel. 080 - 770006

KORTE MEDEDELINGEN

* Het werkgebied van de vereniging wordt omsloten door: Energieweg, Industrieweg, Marialaan, Bosduifstraat, Patrijsstraat, Prinsenlaan, Molenweg, Daniëlsweg, Jacob van Campenstraat, Dennenstraat, Rosa de Limastraat, Neerbosscheweg, Energieweg.

* Hieronder ziet u wanneer de "Stenen Bank" in uw brievenbus verschijnt in 1994.

Copy aanleveren vóór	Uitgave Maand
---------	JANUARI
25 MAART	APRIL
22 JULI	AUGUSTUS
21 OKTOBER	NOVEMBER

* Een kritische lezer van ons blad maakte ons er op attent dat in het september-nummer over de bomen langs de Wolfkuilseweg gesproken werd over jonge eiken. Volgens de lezer had dit acacia's moeten zijn. Hierbij wordt dit alsnog rechtgezet, met dank aan de lezer.

Restaurant

Coccodrillo

Het Restaurant Coccodrillo in 't Slotje is van dezelfde adelijke afkomst als het kasteeltje. Creativiteit en kwaliteit vormen het uitgangspunt, waarbij verrassender wijze niet de Franse toon wordt aangeslagen, maar de gerechten hun basis vinden in de zonovergoten Italiaanse keuken.

Neerbosscheweg 620
6544 LL Nijmegen
telefoon 080 - 719917
telefax 080 - 719988